

Vladimír Čížek: Během covidu byla zavedena cenzura medicínských informací. A je zde stále (Rozhovor)

- CZ24 News | 1. dubna 2023

S přibývajícím časem od covidové pandemie přibývají i první střípky ověřených údajů, které potvrzují dříve potlačované informace nejen o neúčinnosti očkování, ale především o řadě nevídaných vedlejších účincích mRNA vakcín, které neprošly řádným testováním. Často jsou nutná rozhodnutí soudu, která donutí farmaceutické firmy, pojišťovny, nebo dokonce i státní úřady k vydání klíčových důkazů pro doplnění obrazu o celkovém rozsahu tohoto covidového selhání na mnoha úrovních. Náš host, doktor Vladimír Čížek k tomu v předchozí části našeho rozhovoru poznamenal: „Kolem covidu zavládlo hluboké ticho, myslím si, že někteří rozumnější lidé si uvědomili, že došlo k mnoha pochybením, a tímto mlčením to vlastně chtějí zahrát do autu, do ztracena. Takže teď neprobíhá vlastně žádná očkovací kampaň, a je to dobře.“

Martina: Vidíte šanci, když posuzujeme, co se děje ve světě, že se někdy dočkáme nějaké hloubkové analýzy toho, co se stalo? Proč se to stalo? Kdo za tím stál? Co se udělalo dobře? Co se udělalo úplně špatně? Nebo budeme pořád jenom čekat na to, že nám tu a tam spadne ze stolu nějaký střípek, jako už na začátku zmíněná citace zprávy tajných služeb v listu The Wall Street Journal? Myslíte, že se celkově ve světě, navzdory tomu, co jste řekl, tu a tam ledy hýbou a pukají, že je vidět tendence přijít věcem na kloub?

Vladimír Čížek: Veškeré informace o covidu vždycky šly po ose Spojené státy směrem do Evropy. Myslím Spojené státy, Velká Británie, potom Německo a další. Ve Spojených státech je situace taková, že jsou rozdělení napůl. To znamená republikáni a demokrati mají na covid naprosto diametrálně odlišné názory, a to je moje spekulace, nemám na to žádný zdroj. Myslím, že bude hodně záležet na tom, kdo v USA vyhraje prezidentské volby, protože už teď, když v jednom ze zákonodárných sborů nabyli převahu republikáni, se něco začalo hýbat, je snaha něco vyšetřit, a tak dále. A když to bude ještě vyfutrováno republikánským prezidentem, například kdyby to byl Ron DeSantis, floridský guvernér, tak si opravdu myslím, že se začne něco dít. Ale zatím je to pořád takhle v plenkách. Uvidíme. Ale já jsem v tomto mírně optimistický. Říká se, že optimismus je nedostatek informací, ale já chci být optimistou, protože jinak by to bylo špatně.

Martina: Pane doktore Vladimíre Čížku, když tady byl Tomáš Füst, kterého jste také zmiňoval, tak v souvislosti s testy, s jejich validitou, hovořil o tom, že výsledky, které máme, jsou naprosto nic s přesností na dvě desetinná čísla. Myslíte, že v budoucnu máme šanci s výsledky, které máme, opravdu zjistit, kolik lidí zemřelo skutečně na covid, a kolik s covidem? Nebo se tyto informace už definitivně vešly pod koberec?

Vladimír Čížek: To se už nedozvíme, a to z jednoho prostého důvodu, že zemřelí se už nedají vyšetřit, a je velmi obtížné projít desetitisíce dokumentací, a snažit se z nich něco vypátrat. Takže kdybych byl třeba ministrem zdravotnictví, tak bych okamžitě nařídil pitvy, a to sice pitvy lidí, kteří, dejme tomu, zemřou náhlou smrtí do 14 dnů od očkování, nebo do 14 dnů od pozitivního PCR testu – náhlou smrtí. A tehdy se v některých případech dá prokázat, jestli dané úmrtí souvisí s vakcínou, nebo s covidem. Jsou zveřejněny práce, kdy u lidí, kteří třeba zemřeli na nekrotizující encefalitidu, což je zánět mozku, nebo na myokarditidu, byla provedena pitva a imunohistochemické vyšetření,

a našly se tam dva druhy látek. Buď se tam našel s-protein sám, to je spike, nebo s+n. A když se tam najdou oba, tak se dá s jistou mírou pravděpodobnosti tvrdit, že tento člověk zemřel na covid, protože se oba dva vyskytují ve viru. Ale ve vakcíně se vyskytuje jenom es-ko, takže když se najde jenom es-ko, tak je velmi pravděpodobné, že tento člověk mohl zemřít na následky očkování.

Jenomže ono se nepitvalo, nepitvá se. Jeden můj kolega, a to bylo hned v roce 2020, nebo možná začátkem roku 21 – on je trošku šťoural, nebudu ho jmenovat – oslovil pathology, proč se nepitvá? Že potřebujeme vědět, jak jste řekla, kdo zemřel s covidem a kdo na covid, takže by se mělo více pitvat. Mailová odpověď od významného profesora patologie, kterého nebudu jmenovat, zněla, cituji: „Neserte se do patologů.“ Konec citátu.

Martina: A tím pádem, pokud se uchráníme, v uvozovkách, těchto informací do budoucna, tak se alespoň nebudeme muset trápit otázkami, kolik lidí ve skutečnosti zemřelo na zanedbání péče, nebo kvůli hysterii, která tady byla. Myslíte si, že i toto je jedním z důvodů, proč mnozí skutečně tyto informace získat nechtějí?

Vladimír Čížek: Nevím. K tomu se opravdu neumím vyjádřit. Ne, to bych spekuloval. To asi nevím. Na tuhle otázku neumím odpovědět.

Martina: Ale zároveň na tuto otázku odpověď už nikdy nemůžeme získat.

Vladimír Čížek: Nemůžeme, jenom pro futuro, do budoucna. Zpětně už opravdu ne. Ale co bychom mohli? Kdybych měl tu pravomoc, tak bych nařídil pečlivě prozkoumat všechny chorobopisy u mladých lidí, dejme tomu do 18, 20 nebo 30 let. Těchto úmrtí nebylo moc, to by se dalo stihnout za týden, a z těchto chorobopisů bychom mohli získat zajímavé informace. Protože někteří vakcinologové nám celou dobu tvrdili, že je třeba očkovat děti proto, že i děti umírají na covid. A já jsem to sledoval, když bylo těch dětí osm, nebo deset zemřelých. A už v té době bylo známo, z vyjádření jejich rodičů, respektive z vyjádření dvou rodičů těchto dětí, že jsou sice vedeny, jako že zemřely na covid, ale že měly hodně těžká neurologická onemocnění. Že tyto děti v podstatě byly ochrnuté, ležáci, se vším, co s tím souvisí, a že tedy zemřely na toto základní onemocnění, a pouze měli pozitivní PCR test čili takzvaně s covidem, nikoliv na covid. A kdyby se u těchto dětí, nebo u mladých lidí, chorobopisy prozkoumaly, měli bychom přesnou, nebo přesnější informaci.

Počáteční úlek a nedostatek informací o covidu mohly být pár měsíců omluvou pro porušování zákonů a ústavy. Ale pak mohli informace získat všichni, pokud měli zájem.

Martina: Řekněte mi, když pozorujete, co se děje ve světě v souvislosti s covidem, jak vypadá postcovidová krize? Co přinesla? Myslíte, že si my, Češi, dáme líbit opravdu hodně, dalo by se říci, že více než mnozí jiní? Nebo se to takto říct nedá, když vezmeme v úvahu třeba to, co se odehrávalo v Austrálii, a podobně?

Vladimír Čížek: Myslím, že Češi se s tím vypořádali tak nějak po svém, švejkováním. A možná vlastně že tyto aktivity, nechci říkat disidentské, ale aktivity různých lidí s alternativními názory, aktivity médií, jako je zrovna to vaše, přispěly k tomu, že se naši vládcové neodvážili tlačit až tak silně, jako se to třeba dělo v Německu, nebo v Rakousku. I když víme, že Německo a Rakousko bylo náš vzor, u nás vlastně opakovali vše, co dělali i Němci a Rakušané, ale nikdy v takové intenzitě, protože, jak víme, Němci jsou poslušný národ, a ti opravdu roušky nosili velmi poctivě. A například, když teď byla zimní vlna, tak Němci byli poctivě zarouškovaní, a mnohem více naočkovaní, a měli na počet obyvatel osmkrát více nakažených než my. To o něčem svědčí, že tato opatření nejsou tak účinná, nechci říkat, že jsou k ničemu, ale nejsou tak účinná, jak nás celou dobu přesvědčovali. Nelze poručit větru dešti, nelze poručit viru. Prostě nelze.

Martina: Pane doktore Vladimíre Čížku, asi bychom mohli říct, že počáteční úlek, nedostatek informací, následná panika, dávala určitou omluvenku k tomuto jednání, a dokonce i možná k porušování zákonů a ústavy. Ale řekněte mi, jak dlouho myslíte, že tato omluvenka mohla pro politiky i odborníky platit?

Vladimír Čížek: Maximálně několik měsíců, protože když jsem si já, jako obyčejný doktor, byl schopen zjistit informace, tak proč by si je nemohli zjistit i jiní, ti, kteří měli rozhodovací pravomoc? A mimochodem, já jsem napsal už na přelomu roku 2020, 21, někdy v listopadu článek Dvojnásobná epidemie, který vyšel i v jedné knize, a tam jsem v podstatě už tehdy pojmenoval to, co se teď ukazuje být pravdou, a tehdy to bylo bráno jako dezinformace, jako soubor, souhrn dezinformací. A teď víme, že to všechno byla pravda. A to, co jsem zjistil já, si opravdu měli možnost zjistit všichni, kdo by o to měli zájem. Ale zájem nebyl.

Martina: Nechtěla bych působit, že jsem rozumu mdlého, ale přesto se chci zeptat: Umíte si představit, že to třeba farmaceutické firmy myslely jen dobře, a chtěly za každou cenu pomoci?

Vladimír Čížek: Uměl bych si to představit, kdybych trochu nepřišel k tomu, co se tam od roku 2009 dělo. To je poměrně důležité datum, protože to byla pandemie, takzvaná, prasečí chřipka, o tom už jsme mluvili, a tehdy Evropská unie dokonce začala vyšetřovat Světovou zdravotnickou organizaci s tím, že šlo o nekalé úmysly, manipulace, a tak dále. Nevím, jak toto vyšetřování dopadlo, ale psalo se o tom.

A teď se dostáváme na půdu, kterou řada lidí označí za konspirace, ale nicméně v roce 2010 Rockefellerova nadace vydala dokument, který se jmenuje Lockstep, ve kterém byly čtyři scénáře, jak postupovat při pandemii. A na úvod tam píšou teorii, že prasečí chřipka nezmizela, že pokračuje a že je třeba zaujmout stanoviska. A jeden scénář jako by z oka vypadl – a to byl rok 2010, už před dvanácti lety, nebo deset let před rokem 2020 – tomu, co se děje teď. V tom scénáři byly naordinovány plošné roušky, přitom se v roce 2010 vědělo, že WHO má soubor studií, které neprokazují efekt roušek, ale v Lockstepu byly naordinovány. A byly tam lockdowny, a měření tělesné teploty při vstupu do budov. Dále tam je připsáno, každý si to může najít na internetu, dá to trochu práce se tím proklikat, ale je to dohledatelné, že proti takovým tvrdým opatřením velmi pravděpodobně nastane odpor a že, aby nedošlo k nějakým sociálním nepokojům, bude třeba v této vládě tvrdé ruky pokračovat i po skončení pandemie. A pak tam jsou další futuristické nápady, jakože do roku 2030 budou vynalezeny detekční rámy, kterými lidé budou procházet, a v těchto rámech bude zabudována funkční magnetická rezonance, která pozná, zda člověk nemá protispoločenské myšlenky. To je pravda, to si tam opravdu můžete najít.

Martina: Myslím, že je spousta důvodů se těšit na budoucnost, a na dny příští. Řekněte mi, dokázal jste si představit, před onou koronakrizí, že by někteří lidé, úřady, instituce, tak nepokrytě a spokojeně porušovaly platné zákony, a nic by se jim nestalo? A hlavně ještě zdůrazním, že dlouhodobě?

Vladimír Čížek: Ne, to bych si nedokázal představit ani ve snu. Víme, že Nejvyšší správní soud označil více než 50 mimořádných opatření jako nezákonná. Víme, že byla porušována Úmluva na ochranu lidských práv, která v článku 2 hovoří o nadřazenosti lidské bytosti. Ale o tomhle by asi lépe promluvili právníci. Mě, co na tom zaujalo ještě více, je to, že se zcela nepokrytě lidé začali třídit na kategorie lepších a horších.

Příčinou podřízení se, přijetí a prosazování mnoha nesmyslných opatření v době covidu byl strach, poslušnost k autoritám a neochota vyčnívat z řady

Martina: Hodnotnější a méněcenní. A velmi ochotně na to nasedli. Sami lidé na to přistoupili.

Dokonce jim to ani nemusel nikdo dnes a denně připomínat.

Vladimír Čížek: Přesně tak.

Martina: Chápete to?

Vladimír Čížek: Chápu to.

Martina: Strach?

Vladimír Čížek: Ano. Strach, poslušnost k autoritám, nechtít vyčnívat z řady. A mě mrzí, že se k tomu propůjčili i lékaři, nebudu je jmenovat, ale jeden pan profesor, který je zároveň poslancem ANO, prohlásil, že bude nezbytné rozdělit občany na občany první a druhé kategorie. Jeden pan docent, který je zase z ODSky, řekl, že bude nutné zavést řízené očkování všech lidí, a tak dále. Našlo by se více případů. Je to bolševické myšlení, můžeme ho nazvat neomarxistické, které říká, že jsme vyvolení, a víme, co je pravda a co je pro vás dobré. Koneckonců zcela otevřeně to vyjádřil na Světovém ekonomickém fóru John Kerry, který dokonce řekl, že je, ve Světovém ekonomickém fóru, předurčila jakási mimozemská síla, aby byli vyvolení. To jsem žasnul, když jsem toto poslouchal.

Takže bych všem lidem doporučoval, aby si přečetli nejen Orwella 1984 a Farmu zvířat, ale třeba i knihu Ve jménu metody od Juli Zeh. Je to dobrá kniha. Je třeba se prokousat začátkem, prvních 30, 40 stran je velmi nezáživných, ale pak to nabývá na síle. A pak samozřejmě Laurent Gounelle, Probuzení. To by mělo být povinnou četbou. Já jsem zásadně proti povinné četbě na školách, ale toto bych zahrnul jako povinnou četbu.

Martina: Řekněte mi, když se podíváte zpátky a zjistíte, že před mnohými vyslovenými botami a absurdním chováním neochránila ani inteligence, ani vzdělání, co myslíte, že jsme se dozvěděli sami o sobě? Z čeho se poučit?

Vladimír Čížek: Asi to, jak snadno se dosud rozumní lidé dají vyděsit, totálně zmanipulovat a zblbnout. Řekl bych, že docent Chocholoušek by měl žně.

Evropská unie plánovala digitální očkovací certifikát už od roku 2018, a v roce 2020 měl nastat zkušební provoz. Takže covid přišel jako na zavolanou.

Martina: Co s tím dělat teď? Máme před sebou nějakou budoucnost? Mrtvým život už nevrátíme, nevrátíme ani majetky lidem, kteří o ně přišli. Tak co bychom se měli dozvědět, abychom se při další případné pandemii nezachovali stejně nelogicky, nebo třeba ještě hůře? Co změnit? Jak se připravit?

Vladimír Čížek: Tady vás asi zklamu, ale nebudu optimistou. Pokud přijde nějaký větší počet lidí s omikronem, tak to už asi naši politici nějakým způsobem zvládnou. Ale pokud přijde nový virus, a my víme, že už se zase konalo další cvičeníčko, a to v říjnu 2022 s názvem Katastrofická nákaza, kdy má pro změnu přijít enterovirus, který by postihl i mladé – samozřejmě, byla to jenom fikce, pouhé cvičení – tak pokud by přišel nový virus, nebo nová nebezpečná mutace tohoto viru, tak se všechno bude opakovat. A dokonce v horším měřítku, protože se řekne: „Ale to je něco jiného. To už není neškodný omikronek. Je to nová zhoubná mutace, a musíme všechno dělat znovu.“ Možná ne úplně všechno, možná lockdowny, možná zavření škol na tak dlouho ne, ale to ostatní by se znovu opakovalo. I covidisté se poučili, takže asi trochu důrazněji s ohledem na ztrátu svobod jednotlivce, protože jak víme, oni chtějí nechat očkovací průkaz, certifikát, nechat natrvalo. Není to tak, jakože by to byla dočasná věc, daná covidem.

Mimochodem, Evropská unie plánovala digitální očkovací certifikát už od roku 2018, a shodou okolností měl zrovna v roce 2020 nastat zkušební provoz, takže covid do toho přišel jako na zavanou. Řeklo by se, že bezinfekčnost neexistuje, tak musíme okamžitě tyto certifikáty zrušit. Ale ne. Na Bali bylo setkání G20, a indonéský ministr zdravotnictví tam jasně řekl: Kdo se nenaočkuje, nebude moci cestovat.“ To znamená, že covidisté počítají s tímto omezením lidských svobod natrvalo.

Příčina covidových událostí? Peníze a nápady šílených psychopatů sdružených ve Světovém ekonomickém fóru a v podobných organizacích.

Martina: Myslíte, že se teď dostáváme k odpovědi na otázku: Proč to všechno? Může to být až tak jednoduché?

Vladimír Čížek: Může to být až tak jednoduché, kromě peněz. Ještě nikdy žádná firma neprodala miliardy vakcín a nevydělala na nich tolik miliard dolarů, jako teď v této krizi. Takže sledovat tok peněz, plus sledovat nápady šílených sociopatů a psychopatů, kteří se sdružují mimo jiné ve Světovém ekonomickém fóru a v podobných organizacích.

Martina: Pane doktore Vladimíre Čížku, ale teď se nabízí důležitá otázka a rada: My jsme teď byli léta svědky toho, že někdo, kdo se netopil, volal: „Pomoc, pomoc.“ A může se stát, že si jednoho dne řekneme: „On si dělá legraci,“ takže se dotyčný člověk utopí. Řekněte mi, jak mají občané poznat, že je tentokrát opravdu čas poslouchat? Že je čas skutečně zůstat zavřený doma, protože zle je, když teď bude možná tendence všechno zlehčovat, a na všechno říkat: „Jo? To už známe.“ Dá se nějak poradit?

Vladimír Čížek: To máte naprostou pravdu, toto je velké riziko. A poradit se v podstatě dá jenom jediným způsobem, že instrukce směrem shora budou vedeny opravdu pomocí odborníků, kteří tomu rozumějí. To znamená, že epidemiologové, hygienici, lékaři by měli dělat svou práci, a neměli by se jim do toho montovat politici. Já bych pozval Anderse Tegnella ze Švédska, to je člověk, který to celé ty tři roky řídil, na svou zodpovědnost. Už měl jednu namále, protože jim to z počátku ve Švédsku nevyšlo, bylo tam hodně nadúmrtí, několik tisíc nadúmrtí v domovech seniorů, a tehdy se i u nás říkalo: „Chcete dopadnout jako ve Švédsku?“

My jsme se o tom bavili v úzkém rodinném kruhu, a já jsem říkal, že si myslím, že to dělá lépe, a mělo by se to dělat tak, jako ve Švédsku. A ukázalo se, že měl pravdu. Odstranili chyby, a teď jsou na tom lépe. Nedávno prosákla informace, že třeba Dánsko a Finsko měly větší omezení, a co se týká nadúmrtí, tak jsou na tom lépe. To platilo až někdy do letošního ledna. Ale v lednu se tyto křivky protnuly, a teď dánská a finská křivka stoupá, zatímco švédská už je v rovině, v plató. To znamená, že teď už zase jsou na tom Švédové lépe.

Takže bych poval Anderse Tegnella, aby nám odpřednášel to, čím se od začátku řídil, jakými zdroji, jakou literaturou, jak uvažoval. A důležitá je jedna věc: My máme nějaký poradní sbor, který by se měl angažovat v další epidemii. Ten sbor měl za Babišovy vlády 22 členů, a z těch 22 bylo jen šest odborníků, kteří měli, řekněme, alternativní názory. Nepoměr. Teď má tento sbor 49 členů, a těch alternativních je tam sedm. To je ještě větší nepoměr. To znamená, že kdybych byl já zodpovědný za řízení další epidemie, udělal bych kulatý, nebo oválný stůl, pozval bych tam odborníky z obou spekter, ať si tříbí názory, ať si to vyřikají, a ať udělají nějaký konsenzus, nějaký kompromis. Asi tak.

Během covidu byla zavedena cenzura medicínských informací. A ta je zde stále.

Martina: Pane doktore Vladimíre Čížku, čeho jsme si ještě za covidu mohli všimnout ve velké, nebývalé míře, byl rozmach cenzury. Rozmach cenzury medicínských informací. Trvá embargo na

informace podle vás dodnes? A je to jeden z lakmusových papírků, podle kterých se mohou občané orientovat?

Vladimír Čížek: Určitě, cenzura trvá celou dobu. Koneckonců já jsem si to vyzkoušel sám na sobě, protože když jsem nahrával generálku k petici pro parlament, tak tato nahrávka měla za necelých 24 hodin asi 65 000 shlédnutí – a pak byla smazána. A přitom, prosím, to byla petice pro Parlament České republiky. Pak jsem dělal rozhovor pro Nadační fond Svědomí národa k lékařské etice – a ten byl také smazán. Pak jsme měli konferenci CovidCON, kterou jste koneckonců uváděla, a tato nahrávka byla rozdělena do pěti bloků, a autor za to dostal pět banů, a všechno bylo smazáno. A teď nevím přesně, jestli z YouTube, nebo z Facebooku.

Takže cenzura i medicínských informací existuje. Mohl by o tom vyprávět světoznámý lékař Martin Kulldorff, který popsal celou historii toho, jak byl cenzurován, a další a další. A přetrvává to i do dnešních dnů. A to v tom smyslu, že mainstreamová média stále ještě nezveřejňují vůbec nic z alternativních názorů. Nedávno proběhla tisková konference Iniciativa 21, bylo obesláno 400 novinářů – a přišli čtyři. Jeden, nebo jedna, nevím, já jsem na tiskovce nebyl, ze CNN Prima News, a večer ve zprávách se pak objevila reportáž o člověkově, který trpí long covidem (post-covidový syndrom), a k této reportáži pak byla přiřazena replika doktorky Gandalovičové z této tiskovky, která ale mluvila o nežádoucích účincích vakcín, jenomže v kontextu této reportáže to vypadalo, jakože mluví o pacientovi s long covidem. Takže až takto se děje manipulace ve veřejnoprávních a mainstreamových médiích. A z této tiskovky se samozřejmě neobjevily vůbec žádné zprávy.

V roce 2022 proběhlo podle scénáře cvičení Katastrofická nákaza 2025 proti pandemii horší než covid

Martina: Obáváte se, pane doktore Čížku, že nás čeká nějaká další pandemie?

Vladimír Čížek: Scénář Katastrofická nákaza 2025 už tak nějak napovídá, že by nějaká mohla přijít v roce 2025. Ale je to jenom cvičení, jenom fikce, jenom scénář, takže nevím. Ale bezesporu nějaká další epidemie přijde, protože lidská imunita se vlivem různých faktorů celkově zhoršuje, a je jen otázkou času, kdy si nás zase nějaký virus vyhlédne. A nemusí to být virus, může to být bakterie. Včera se objevila zpráva, že existuje nebezpečný kmen shigelly, což je bakterie, která dělá střevní úplavici, takže se možná můžeme dočkat něčeho takového. Víme o antibiotické rezistenci, to znamená, že fůra bacilů nereaguje na antibiotika. A můžeme se dočkat nějakého jiného bacila, nebo viru. Ale bezpochyby něco dalšího přijde, a je třeba na to být připraveni, a nereagovat tak, jako se reagovalo teď. Prostě si vzít poučení z toho, co se dělo. Ale já se obávám, že není vůle. Není k tomu vůle.

Martina: A to asi záleží na každém jednom z nás. Ale uvědomuji si, když ještě otevíráme tato témata, tak lidé jsou z toho unaveni. Říkají: „Dejte nám už pokoj s covidem. Už to nechceme poslouchat. Covid skončil, budme rádi, radujme se.“ Myslíte, že i toto je svým způsobem zdravý přístup?

Vladimír Čížek: Je to zdravý přístup v tom smyslu, jak z toho nezblbnout. Už v průběhu epidemie jsem lidem radil: „Nedívejte se na zprávy. Nedívejte se na ČT24.“ Já jsem dokonce s hrůzou zaregistroval, že jednou v televizi běžela pohádka pro děti, a na žlutém proužku dole běžel počet zemřelých na covid. V průběhu pohádky. To je naprostý děs. Takže vypněte, vypněte televizi, chodte do přírody, cvičte, a vykašlete se na covid. To bych asi poradil z důvodu duševního zdraví. A abych pravdu řekl, překvapilo mě, že jste mě pozvala kvůli covidu, protože jsem si říkal, že už to lidi nebude zajímat. Že už to nebudou poslouchat. Takže vám asi díky mně klesne sledovanost.

Martina: Já bych se nebála, protože si myslím, že mnozí lidé znají úsloví: Kdo nezná svou historii, je nucen ji opakovat. A v tomto případě myslím, že by to mohlo platit dvojnásob.

Vladimír Čížek: Ano, a taky: Opakování matka moudrosti.

Martina: Tak já vám naopak mockrát děkuji za to, že jste nám připomněl minulé dny, naštěstí, ale také, že jste nás informoval o věcech, které jsou nové a které bychom se mnohdy, nebýt vás, ani nedozvěděli. Díky moc.

ZDROJ: Radio Universum